

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **Ing. D. Š.**, bytem, právně zastoupeného JUDr. et. Mgr. Lubomírem Procházkou, advokátem AK se sídlem 602 00 Brno, Kobližná 19, proti žalovanému **Krajskému ředitelství Policie ČR**, správa Jihomoravského kraje, se sídlem 611 32 Brno, Kounicova 24, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.4.2009, č.j.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se náklady řízení nepřiznávají.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 18.5.2009 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ve výroku rozsudku specifikovaného a vrácení věci žalovanému správnímu orgánu, neboť tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Policie ČR – Městského ředitelství Brno, ze dne 9.2.2009, č.j., kterým byla zamítnuta jeho žádost o obnovu řízení ve věci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení vedeném pod č.j.

Žalobce žalobu odůvodnil tím, že na základě vyžádaného výpisu bodového hodnocení jeho osoby zjistil, že se měl dne 14.4.2008 dopustit přestupku podle § 22 odst. 1, písm. l, z.č. 200/1990 Sb., v platném znění a který měl být projednán v blokovém řízení dne 14.4.2008 v 10:10 hod a výsledkem bylo udělení blokové pokuty ve výši 500,-Kč zaplacené na místě.

Žalobce se tohoto přestupku v tento den nedopustil, neboť ve stanovené době auto rz. neřídil, neboť v uvedenou dobu byl na lékařském vyšetření, o čemž svědčí lékařský záznam. Předmětné vozidlorz. je ve vlastnictví společnosti SAIS Brno, s.r.o., se sídlem Brno, Nádražní 18 a je využíváno všemi zaměstnanci uvedené společnosti. Doklady, kterými se prokázala osoba, která toto vozidlo v uvedenou dobu řídila, byly asi doklady žalobce, který je ve vozidle zapomněl. Teprve v říjnu žalobce zjistil, že předmětné vozidlo měl řídit externí brigádník společnosti Tomáš Skládaný, který se zřejmě dopustil předmětného přestupku.

Žalobce se pokoušel podáním podnětu ze dne 24.6.2008 vyvolat přezkumné řízení, který však byl vyřízen pouze přípisem s tím, že nebyly dány důvody pro zahájení přezkumného řízení, když nebyly dány důvody pro obnovu řízení.

Zjištěním jména a adresy osoby, která řídila vozidlo společnosti a zřejmě spáchala uvedený přestupek, považoval žalobce za dostatečný důvod pro podání žádosti o obnovu řízení, což učinil dne 10.12.2008, která byla rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 9.2.2009 zamítnuta, pro opožděnost uplynutí subjektivní lhůty 3 měsíců k podání žádosti o obnovu řízení. Správní orgán I. stupně dále uvedl, že osoba přestupce byla jednoznačně ztotožněna na základě obou předložených platných dokladů (řidičský průkaz, občanský průkaz), a to bez jakýchkoliv pochybností o shodě údajů v předložených dokladech s konkrétní osobou přestupce.

Podané odvolání žalovaný správní orgán zamítl s tím, že v této věci byl přestupek spolehlivě zjištěn a s odvoláním na ust. § 84 odst. 1 a 2 zákona č. 200/1990 Sb., postup správního orgánu I. stupně byl správný a proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 24.6.2009 se odvolal na odůvodnění obou správních rozhodnutí s tím, že jednání žalobce považuje za účelové se snahou vyhnout se zamezení řízení motorových vozidel. Osoba přestupce byla zjištěna a ověřena dle předložených dokladů, tj. řidičského a občanského průkazu. Také žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce měnil způsob vyhotovení podpisu, když na dokladech (podpis přestupce na pokutovém bloku, na protokolu o trestním oznámení apod.) jsou totožné a kdy žalobce neměl ještě důvod svůj rukopis měnit. Ke změně pak došlo při podpisu protokolu o podání vysvětlení.

Žalovaný se též dovolal judikatury NSS Brno zejména rozsudku č.j. 3As 58/2007 – 117 ze dne 6.2.2008, dle něhož je jakákoliv obnova řízení o přestupku, byl-li projednán v blokovém řízení, z povahy věci vyloučena, neboť podmínkou sine qua non tohoto řízení je souhlas účastníka se zjištěním přestupku a uložení sankce. Pokud ve věci neproběhlo standardní správní řízení, není co obnovovat.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 7.9.2009, č.j. 57Ca 49/2009 – 53 žalobu odmítl s odvoláním na ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.r.s. s tím, že návrh je podle tohoto zákona nepřipustný. Dále s odvoláním na ust. § 68 písm. e) s.r.s. je žaloba nepřipustná také tehdy,

domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je s přezkoumáním podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Soud vycházel z rozsudku NSS ze dne 6.2.2008, č.j. 3As 58/2007 – 117, neboť žalobce tak odvolává svůj souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení. Vrácení řízení do počátečního stádia, konkrétně do fáze před udělením souhlasu s uložením blokové pokuty (o něž žalobce zjevně usiluje) by navodilo situaci, za které by nebylo možno v blokovém řízení pokračovat, neboť by nebyla splněna jedna ze zákonem vyžadovaných podmínek tj. souhlas s uložením blokové pokuty. Jakákoliv obnova řízení o přestupku, byl-li projednán v blokovém řízení, je tak z povahy věci vyloučena, neboť podmínkou sine qua non tohoto řízení je souhlas účastníka se zjištěním přestupku a uložením sankce.

Na základě podané kasační stížnosti NSS v Brně usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7.9.2009 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalším řízení s právním závěrem, že otázka právního názoru vyjádřeného ve zmiňovaném rozsudku NSS ze dne 6.2.2008, č.j. 3As 58/2007 – 117 byla v rozhodovací praxi dlouhodobě vnímána jako značně sporná, proto byla věc předložena rozšířenému senátu tohoto soudu.

NSS – rozšířený senát vydal usnesení dne 12.3.2013, č.j. 1As 21/2010 – 65, kde konstatoval, že zamítnutí žádosti o obnovu řízení nepochybně představuje rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.r.s. Proti rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, může žadatel podle § 100 odst. 6, věty třetí, správního řádu podat odvolání. Soudnímu přezkumu tedy podléhá až rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu správního řízení. Dále NSS rozšířený senát posoudil situaci podle ust. § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, kde jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení, které spočívají ve spolehlivém zjištění přestupku, v nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou a ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Pokud jsou splněny všechny tyto podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení povaha blokového řízení vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáváním přestupku v blokovém řízení, následně v žádosti o obnovu řízení konané podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení a namítala, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn, či že jej bylo možno řídit pouhou domluvou. Pokud žadatel v žádosti o obnovu řízení nezpochybňuje svůj souhlas projednáním přestupku v blokovém řízení nemůže obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přicházet v úvahu.

Jiná situace nastává, když žadatel v žádosti o obnovu řízení zpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Při neudělení tohoto souhlasu není splněna základní podmínka blokového řízení, v důsledku čehož nelze vycházet z toho, že obviněný z přestupku akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající právní kvalifikaci přestupku učiněné v blokovém řízení, vzdal se běžného správního řízení a tudíž nemůže tyto závěry blokového řízení později zpochybňovat. Jestliže tedy žadatel v žádosti o obnovu řízení podané podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zpochybní souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, musí při splnění ostatních podmínek pro obnovu řízení být provedeno šetření za účelem zjištění, zda tento souhlas skutečně udělil či nikoliv. Pokud by v tomto šetření bylo zjištěno, že tvrzení žadatele je pravdivé a bylo prokázáno, že spáchat přestupek nemohl, přicházelo by v úvahu připustit obnovu řízení. NSS tuto úvahu rozpracoval na str. 69 svého usnesení 1As 21/2010 – 65 ze dne 12.3.2013 pod body 35, 36, 38, 39, 42 a 43, na které soud odkazuje.

NSS v závěru svého rozsudku ze dne 21.5.2013, č.j. 2As 2/2010 – 89 konstatoval, že správní orgán I. stupně se zabýval žádostí žalobce o obnovu blokového řízení o přestupku věcně, tj. postupoval ve smyslu právního závěru rozšířeného senátu NSS. Možnost obnovy blokového řízení připustil již tím, že vyhodnotil žádost žalobce o obnovu řízení jako opožděnou z důvodu marného uplynutí subjektivní tříměsíční lhůty podle § 100 odst. 2 správního řádu. Zároveň se však zabýval argumentací žalobce i věcně, neboť porovnal podpis na pokutovém bloku série, č. s podpisem žalobce na jiných listinách, které byly shromážděny v rámci vyřizování podnětu k přezkumnému řízení (např. plná moc či další pokutové bloky). Je tedy zjevné, že správní orgán I. stupně fakticky postupoval v souladu s názorem rozšířeného senátu NSS, neboť hodnotil, zda by byly splněny zákonné podmínky pro obnovu řízení a přičemž shledal, že z důvodu opožděnosti nikoliv. Hodnotil i tvrzení žalobce o tom, že se přestupků nedopustil a že pokutový blok nepodepsal, přičemž dospěl k závěru, že o totožnosti přestupce není pochyb.

Na základě výše uvedeného právního závěru NSS zavázal krajský soud, aby věc meritorně přezkoumal, tedy v mezích žalobních bodů zhodnotil, zda byly splněny zákonné podmínky pro obnovu blokového řízení o přestupku, a to především se zaměřením na to, zda byla žádost podána v subjektivní tříměsíční lhůtě podle § 100 odst. 2 správního řádu.

Krajský soud v intencích právního závěru zrušujícího rozhodnutí NSS ve věci nařídil jednání a přezkoumal věc meritorně s tím, že posoudil podstatnou žalobní námitku, a to zda skutečnost, kterou žalobce udává, tj. zjištění konkrétní osoby, která dne 14.4.2008 vozidlo řídila a spáchala přestupek, je skutečností, která zakládá běh tříměsíční subjektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení.

Podle § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, a nebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které mělo být obnoveno a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Z předloženého správního spisu plyne, a to není sporné mezi účastníky, že se žalobce o tom, že dne 14.4.2008 dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., spočívajícím v porušení ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., který měl být projednán v blokovém řízení 14.4.2008 v 10:10 hod. s výsledkem, kterým bylo udělení blokové pokuty ve výši 500,-Kč zaplacené na místě (č. pokutových bloků). Tuto skutečnost se dověděl dne 30.4.2008 z oznámení Magistrátu města Brna, že vozidlo údajně řídil žalobce a byl pokutován z důvodu spáchání výše citovaného přestupku. Dne 3.8.2008 požádal Policii ČR – správní orgán I. stupně o přezkumné řízení ve věci, ve kterém zpochybnil zavinění z přestupku a tvrdí, že přestupek spáchala jiná osoba z okruhu zaměstnanců společnosti SAIS, které je majitelem. Byly přešetřeny všechny okolnosti věci a o výsledku přešetření byl žalobce vyrozuměn přípisem ze dne 22.9.2008 s tím, že nebyla zjištěna žádná okolnost podporující tvrzení žalobce, že pachatelem přestupku mohla být jiná osoba, která se za něho vydávala a předložila jeho doklady a navíc uloženou pokutu za žalobce na místě zaplatila. Zároveň byl poučen, že v případě, že nejsou zde dány důvody pro

přezkumné řízení, může se domáhat obnovy řízení se sdělením důvodů. Žalobce návrh na obnovu řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu podal až 10.12.2008 s tím, že za důvod pro podání návrhu na obnovu řízení a tím začátek lhůty pro tento návrh pokládá zjištění dříve neznámé skutečnosti tj. dohledání osoby, co řídila vozidlo v den přestupku. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 9.2.2009 zamítl návrh na obnovu řízení pro uplynutí subjektivní tříměsíční lhůty k podání žádosti na obnovu řízení a na základě podaného odvolání žalovaný správní orgán svým rozhodnutím ze dne 27.2.2009 potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Vyřízení podnětu k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení dne 14.4.2008 ze dne 22.9.2008 bylo doručeno právnímu zástupci žalobce opakovaným doručením 3.10.2008.

Žádost o obnovu řízení podal žalobce dne 10.12.2008.

Správní orgán rozhodující o obnově řízení se po provedeném šetření neztotožnil s tvrzením žalobce o neudělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení, neboť s porovnáním podpisu žalobce jednak z pokutového bloku série a č. jednoznačně vyplývá, že mu 14.4.2008 byla uložena bloková pokuta ve výši 500,-Kč, a to osobě D. Š., nar., podle jím předloženého a platného občanského průkazu a pokutový blok byl přestupcem podepsán. Tento podpis byl porovnáván s dalšími podpisy na listinách shromážděných již v rámci zkoumání žádosti o přezkum rozhodnutí, konkrétně s podpisem na plné moci udělené právnímu zástupci JUDr. et. Mgr. Lubomíru Procházkovi ze dne 9. května 2008, kopii pokutového bloku série ..., č. ze dne 22.5.2007, kde byla přestupci D. Š. uložena pokuta též ve výši 500,-Kč za další přestupek, dále kopii bloku série ... č. ze dne 16. dubna 2007 a též i na kopii protokolu o trestním oznámení ze dne 1. září 2005 podepsané žalobcem. Tyto podpisy se shodovaly s podpisem na předmětném pokutovém bloku, proti kterému žalobce brojil.

S odvoláním na ust. § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., může účastník řízení podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Z žádosti o obnovu řízení vyplývá, že se žadatel o jím uváděné skutečnosti ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu dověděl již 30.4.2008 a na jejím základě podal 24.6.2008 návrh na přezkumné řízení. Po poučení správního orgánu I. stupně, že žalobce může podat návrh na obnovu řízení tak žalobce učinil, ovšem až 10.12.2008. Správní orgán I. stupně vycházel z úvahy, že skutečnost, že dne 14.4.2008 žalobce spáchal přestupek, se kterým nesouhlasil se dověděl dne 30.4.2008 a od tohoto data vychází správní orgán z toho, že začala běžet subjektivní tříměsíční lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení. Vzhledem k tomu, že ten návrh na obnovu řízení byl podán až 10.12.2008, byl návrh hodnocen jako podaný opožděně. Proto z těchto důvodů byla žádost zamítnuta. Odvolací správní orgán s touto úvahou správního orgánu I. stupně se ztotožnil a odvolání zamítl s tím, že rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

V řízení před správním orgánem byla sporná skutečnost podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, která zakládala vznik počátku subjektivní tříměsíční lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení. Žalobce je toho názoru, že tato skutečnost nastala až tím okamžikem, kdy zjistil, že s vozidlem výše uvedené značky sporného dne tj. 14.4.2008 jel jeho zaměstnanec pan S. Správní orgán však s touto jeho úvahou nesouhlasil

a v souladu s ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu považuje skutečnost, která sice byla dříve neznámá a žalobce ji nemohl v původním řízení uplatnit, tj. že neřídil předmětné vozidlo a tento okamžik považuje správní orgán za počátek běhu tříměsíční subjektivní lhůty. Také s tímto právním závěrem se soud ztotožnil. Žalobce měl dostatek času pro podání návrhu na obnovu řízení a zde v tomto případě nemůže soud ani brát v úvahu, že nemá sám právnické vzdělání, neboť od května 2008 byl zastoupen erudovaným právníkem z řad advokátů. V tomto případě došlo k situaci, kdy návrh na obnovu řízení byl podán opožděně. Skutečnost, kterou chtěl prokázat žalobce, tj. kdo řídil vozidlo, kterým byl spáchán přestupek, bylo možné prokázat v době zkoumání podmínek, zda existují podmínky pro obnovu řízení na základě včasného podání žádosti a subjektivní lhůta by byla zachována. Soud je přesvědčen, že osobu, řídící toto vozidlo, pokud by se tak ve skutečnosti stalo, mohl prokázat právě v období po podání návrhu na obnovu řízení. Vzhledem k tomu, že se neprokázalo, že žalobce neřídil toto vozidlo, naopak návrh na obnovu řízení byl podán opožděně, soud žalobní návrhy neshledal důvodnými. Zdůrazňuje, že zákonodárce tento mimořádný opravný prostředek, kterým by bylo možno zvrátit pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, připouští pouze ve výjimečných případech, spojených s novými okolnostmi či skutečnostmi dříve neznámými, nikoliv s taktikou obhajoby, účelově přizpůsobenou aktuálním podmínkám či potřebám, tak jak se to jeví v daném případě. Soud dále podotýká, že správní orgán všechny navržené důkazy nemusí provést, námitek navrhovatele (žalobce) a návrhu na provedení důkazů v rámci správního uvážení rozhodne na základě důkazů, které správní orgány považují za podstatné a důležité a dostatečné.

Vzhledem k tomu, že na základě shora uvedených závěrů nelze žalobní námitky hodnotit jako důvodné ve vztahu k posouzení zákonnosti a věcné správnosti soud shledal, že správní orgány postupovaly v souladu s právními předpisy, proto dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádném náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2013

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně